

EXPUNERE DE MOTIVE

Urmărind realizarea principiilor expuse în Constituție, Statul Român ca stat în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul reprezintă valori supreme și sunt garantate (art. 1 din Constituție) își asumă obligația morală și juridică de reparare a prejudiciilor suferite de cetățenii săi, indiferent de contextul istoric în care s-au produs.

În acest sens, a fost elaborată și Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 *privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice*, aprobată prin Legea nr. 189/2000.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, statul acordă un set de facilități care să compenseze privațiunile la care au fost supuse unele categorii de populație din Ardealul de Nord în perioada de ocupație 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, dar mai presus de toate care să aibă încărcătura simbolică de recunoaștere a suferinței pe care au îndurat-o.

Propunerea legislativă pe care o înaintăm acum are ca obiectiv eliminarea limitei temporare impuse cetățenilor cărora le este destinată Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru depunerea la Casa județeană de pensii ori la cea a municipiului București a cererilor, însoțite de documentele doveditoare, pentru obținerea drepturilor și facilităților stipulate.

Considerăm că limita temporală pentru depunerea cererilor, prevăzută în cuprinsul alineatului 2 al art. 7 din Legea nr. 189/2000 de aprobare a OG nr. 105/1999 și supusă modificării prin Legea nr. 367/2001 și Legea nr. 586/2002 nu este nici legală și nici oportună.

Este indubitabil că intenția Legiuitorului nu poate fi decât de a circumscrie sfera celor persecutați de regimuri extremiste, astfel că limitarea temporară a depunerii cererilor apare ca o restrângere a accesului la drepturile stipulate în textul legii. Emiterea unui act normativ se face tocmai în vederea aplicării sale cele mai optime, în sensul producerii tuturor efectelor față de toți beneficiarii, iar nu în sensul limitărilor. În cazul acordării de drepturi reparatorii pentru persoane care au trecut prin evenimente traumatizante, condiționarea temporară a obținerii beneficiului drepturilor, chiar și pentru considerentul unei organizări administrative eficiente, apare ca amorală și deci nelegală. De precizat că, în contextul aplicării OG nr. 105/1999, nici măcar rațiunea

birocratică nu are justificare, întrucât cererile sunt analizate de către personalul Casei județene de pensii, ca activitate curentă, ceea ce nu necesită o limitare în timp.

Este just ca, așa cum infracțiunile contra păcii și omenirii sunt imprescriptibile, corelativ să fie imprescriptibilă și posibilitatea de a obține și de a exercita drepturile reparatorii pentru suferințele îndurate de victimele acțiunilor represive.

Trebuie luată în considerare imposibilitatea materială și obiectivă a oamenilor de a ajunge în posesia informației legislative, mai ales în mediul rural, unde nu există contact direct nici cu textul Monitorului Oficial, nici cu reprezentanțele teritoriale ale ministerelor și altor autorități publice centrale (cum este Casa Județeană de Pensii), ale căror sedii se află în municipiul reședință de județ.

Având în vedere cele expuse, propunerea noastră este una de imediată aplicabilitate, întrucât termenul pentru depunerea cererilor la casele județene de pensii a expirat, potrivit Legii nr. 586/2002, fiind până la data de 31.12.2003, rămânând încă cetățeni care nu și-au valorificat drepturile reparatorii din cauza vârstei înaintate ce nu le permite o acțiune promptă.

Inițiator,

Deputat CORNEL POPA

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke at the end, representing the name Cornel Popa.